

Urzędy Marszałkowskie

Szanowni Państwo

W związku z powstałymi wątpliwościami dotyczącymi rozliczenia z nieodebranej opłaty depozytowej, o której mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), Departament Gospodarki Odpadami przedstawia poniższą opinię.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322) zmieniła właściwość organu, do którego powinna zostać przekazana nieodebrana opłata depozytowa. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 56 ust. 1 ustawy o bateriach i akumulatorach, sprzedawca detaliczny, o którym mowa w art. 54 ust. 1, przekazuje nieodebraną opłatę depozytową na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty. Zatem zgodnie z nowym brzmieniem przepisów, nieodebrana opłata depozytowa powinna być przekazana do urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy, a nie jak było dotychczas ze względu na miejsce prowadzenia działalności. Ponadto, ze względu na omawianą zmianę również sprawozdanie o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ww. ustawy powinno zostać przekazane zgodnie z nowym brzmieniem przepisów, czyli do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy. Powyższa zmiana weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Warto również zauważyć, że omawiana nowelizacja wskazała również, że opłata depozytowa podlega przepisom ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.). Zatem w przypadku błędnie (do nieodpowiedniego urzędu) przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej należy stosować przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa. W omawianej sprawie istotną jest kwestia nadpłaty. Zgodnie z art. 72 § 1 pkt 1 i 2 powołanej ustawy - Ordynacja podatkowa, za nadpłatę uważa się kwotę nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku, kwotę podatku pobraną przez płatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej. Na mocy art. 73 § 2 pkt 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, nadpłata powstaje z dniem zapłaty przez podatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej. Wydaje się zatem, że błędnie przekazana nieodebrana opłata depozytowa powinna być traktowana jako nadpłata. Zastosowanie ma tutaj art. 76 § 1. ustawy – Ordynacja podatkowa, który wskazuje że „nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu,

chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.”

Należy jednocześnie podkreślić, że nowelizacja ustawy o bateriach i akumulatorach uchyliła obowiązki w przypadku sprzedawców detalicznych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych. Tym samym zmiana ta dotyczy jedynie sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych.

W przypadku sprzedawcy detalicznego baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych nowelizacja ustawy o bateriach i akumulatorach wprowadziła przepisy przejściowe. Zgodnie z art. 11 ust. 1 nowelizacji ustawy o bateriach i akumulatorach sprzedawca detaliczny baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pobrał od kupującego opłatę depozytową, jest obowiązany do jej zwrotu, w tym do potwierdzenia jej pobrania i zwrotu, przekazywania nieodebranej opłaty depozytowej oraz przechowywania dokumentów potwierdzających pobranie opłaty depozytowej i dokumentów potwierdzających zwrot opłaty depozytowej, stosując przepisy dotychczasowe. Art. 11 ust. 2 ww. nowelizacji wskazuje, że określony w tym przepisie sprzedawca powinien sporządzić i przedłożyć sprawozdanie o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok 2014 zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach. Oznacza to, że sprzedawca detaliczny baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych nieodebraną opłatę depozytową za rok 2014, jak również ww. sprawozdanie powinien przekazywać do urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności, w terminie określonym w ustawie o bateriach i akumulatorach, czyli do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty.

Natomiast nowelizacja ustawy o bateriach i akumulatorach nie zawiera przepisów przejściowych w przypadku sprzedawcy detalicznego baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych lub akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych dotyczących nieodebranej opłaty depozytowej oraz sprawozdań, które dotyczą opłaty depozytowej za rok 2014. Ponadto aktualnie obowiązujący wzór sprawozdania, określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie wzoru sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 15, poz. 81), jest niedostosowany do nowych przepisów. Podkreślenia jednak wymaga, że obowiązek przekazania sprawozdania wynika z ustawy, a nie z jej aktu wykonawczego. Tym samym brak dostosowanego wzoru sprawozdania nie powinien być uzasadnieniem dla jego przekazywania niezgodnie z właściwością organu określoną w ustawie. Dlatego w opinii Departamentu nieodebrana opłata depozytowa oraz sprawozdanie o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok 2014 w przypadku ww. sprzedawcy powinny zostać przekazane wedle nowych zasad, czyli do urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę tego sprzedawcy.

Niemniej mając na uwadze niejednoznaczność przepisów dotyczących nieodebranej opłaty depozytowej oraz sprawozdania o wysokości pobranej opłaty depozytowej i przekazanej nieodebranej opłaty depozytowej za rok 2014 w opinii Departamentu dopuszczalnym jest, aby urzędy marszałkowskie stosowały w tym przypadku dotychczas przyjęty przez nie sposób postępowania.

Istotnym jest, aby niejednoznaczność ww. przepisów w zakresie opłat depozytowych i sprawozdań za 2014 r. nie była stosowana na niekorzyść podmiotów, których dotyczy przedmiotowa zmiana.

Należy jednocześnie podkreślić, że niniejsza opinia nie stanowi oficjalnej wykładni prawa i nie jest prawnie wiążąca dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

Z powiżaniem
Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami
M
Małgorzata Szymborska

